

Politični ogled.

V deželnem zboru štajarskem so nemški liberalci in nacionalci jako poparjeni, ker so slovenski poslanci deželni zbornici obrnili hrbet. Vest jim pravi, da so res mnogo zakrivili. Posebno debelo gledali pa so, ko so prečitali oklic naših poslancev do svojih volilcev. Tega niso mislili, da jih tudi slovenski poslanci tako dobro poznajo. Sedaj so razkrinkani pred celim svetom. Nemški konservativci, zastopniki nemških kmetov, še so ostali v zbornici, vendar se nič kaj lepo ne gledajo z liberalci in nacionalci. Ker nacionalci posl. Vale ni hotel pri otvritveni seji zaklicati cesarju živio, stavi so namerali konservativci interpelacijo zaradi tega. Deželnemu glavarju se je komaj posrečilo jih odvrniti od tega koraka. Vendar je vsa reč prišla na svetlo in sedaj je nemška večina s svojim Valcem osramočena, nemški konservativci pa v deželnem zboru večini jako neljubi tovariši. Da, v naših deželnih razmerah je mnogokaj gnjilega.

Volilna preosnova. V štajarskem deželnem zboru so nemški konservativci predložili načrt za spremembo dežel. volilnega reda. Predlog se glasi: ustanovitev pete kurije, v kateri volijo delavci in oni, ki ne plačujejo na leto 6 kron davka in nimajo volilne pravice v drugih kurijah, vpeljava tajne in naravnostne volitve, znižanje cenzusa od 10 na 6 kron, izločitev industrijskih krajev iz skupine kmetijskih volilnih okrajev, pomnožitev mandatov za kmetijske okraje in utesnitev vsega veleposestva v prvo kurijo.

Goriški deželni poslanci so letos zopet vstopili v deželni zbor. Vlada sicer ni nič storila, da bi jim pozlatila pot, a v njihovih lastnih vrstah je nastal razkol, in stranka je imela pred stranko strah, da vstopi v deželni zbor ter stori kaj za volilce. Zato sta obe stranki poslali svoje poslance v deželni zbor.

Rusija se giblje in Turčija se tresse. Govori se, da so nastale med Rusijo in Turčijo napete razmere. Rusi so mobilizovali velik del svoje vojske in mornarice. 250.000 ruskih vojakov je neki pripravljenih in v Črnem morju čaka povelja mnogoštevilna mornarica.

Med Srbijo in Črnogoro so pretrgane diplomatske zveze. Tega razrušenja je baje deloma kriv tudi avstrijski minister. Sploh je na Balkanu tako nemirno ozračje, da je že celo Avstrija ukrenila v Bosni in Hercegovini nekatere varnostne priprave. V Nišu se je Milan nedavno izjavil pred zbranimi

oficirji: «Vedite, da če bi bil prisiljen zapustiti to zemljo, če bi ruske spletke (?) se pokazale močnejše kakor moje pravo, podpalim pred svojim odhodom ves Balkan ter pripravim tako zmešnjavo, ki bo težko kdaj odstranjena.»

General Joubert, vrhovni poveljnik Burov je 27. t. m. v Pretoriji umrl. Ves Transvaal žaluje radi smrti svojega odličnega rodoljuba in nadarjenega vojskovodje. Rojen je bil l. 1831 v Kaplandiji. Spočetka je bil trgovec. Njegova smrt je za Bure velika izguba. Vendar pa ne bodo vsled tega vdarca ponehali, ampak nadaljevali boj do popolne zmage ali popolnega poraza. Na Joubertovo mesto je popolnil general Louis Botha.

Vojska v Južni Afriki. Pri Brandfortu, kakih 40 angleških milj severno od Bloemfonteina, ob železnici, ki vodi v Kroonstadt, se je bila minuli četrtek bitka, ki je trajala tri ure, po drugih virih celo celi popoldan, in v kateri so izgubili Angleži blizo 200 mož. Koliko mož je padlo na burski strani, poročila ne povedo, le Roberts ve poročati, da so bile izgube na obeh straneh izredno velike. Vendar pa ni verjeti njegovemu poročilu, da so se Buri umaknili iz Brandforta, ker se na drugi strani trdi, da je Burom došla iz Kroonstadta nova pomoč z naročilom, naj vztrajajo na mestu.

Dopisi.

Maribor. (Gledališka predstava.) Dne 1. aprila se je vendar le predstavljal Cvrček. To Vam je bil večer, kakoršnega še nismo doživeli v Narodnem domu! Sijajen uspeh na vsej črti! Strogi presojevalci so pazili na vsako besedo, na vsako kretnjo, da bi jo črno zaznamovali, a zaman bili so prevarjeni, morali so oditi s papirjem brez črnih črt. Igra sama na sebi dobre vsebine, igralci popolnoma uglobljeni v svoje uloge, uprizoritev gladka, brez vsake zavire, uspeh torej ni mogel izostati! Največjo zaslugo na dobro uspelem večeru ima brezdvomno požrtovalni gospod režiser. Njemu torej prvi poklon, največjo zahvalo! In sedaj k igralcem! Cvrčka, glavno ulogo, je igrala Stana. V nespretnih, neokretnih rokah bi postala uloga skrajno smešna, a Stana jo je dovedla s svojim spretnim igranjem do umetniške popolnosti. Kako je ugajala, kazalo je burno ploskanje po vsakem nastopu. Bila je mlado dekle, ljubezniv nagajivček, otrok prirode, nepokvarjen v svojih nazorih in svojem življenju. Težavna uloga starke Srdane je

bila istotako v najspretnějšíh rokah. Pretresljiv je bil posebno njen zadnji nastop, kjer neusmiljeno izprašuje vest ošabnemu Bujanu. Z eleganco, v nastopu in toaletah, se je igrala uloga Milunke. Ustvarila nam je z nedosegljivo dovršenostjo ošabno, visokoleteče kmečko dekle. Blaga, dobrosrčna, ljubezniva je bila mati Bujanka. Uloga očeta Bujana je bila v dobrih rokah, zato pa je bil tudi oče Bujan naraven, istinit. Sobin se je pokazal dovršenega, mislečega igralca. Želeli bi ga videti večkrat na odru v primernih ulogah. Borko je igral naravno in prikupljivo ljubeznivega, naivnega Sobinovega brata. Oče Nadej je splošno ugajal. Tudi manjše uloge so se igrale spretno. Sploh je bilo opaziti, da so vsi igralci z veseljem podajali svoje uloge. Občinstvo jim je izkazovalo hvaležnost z navdušenim ploskanjem. Kakor slišimo, se bo igra po Veliki noči ponovila. To je srečna misel! Mi bi dodali samo željo, naj pridejo takrat gostje iz vsakega kotička slovenskega Štajarja, da občudujejo spretnost naših diletantov in se divijo veliki nadarjenosti našega slovenskega naroda.

Iz Celja. (Kako agitujejo katoliški Nemci.) Linški Bismarkovci so tudi hoteli imeti Bismarkovo ulico. Ko se je izvedel ta sklep občinskega zastopa mesta Linc, se je takoj sestavila prošnja na deželni odbor, naj razveljavi ta sklep. To prošnjo je podpisalo čez 900 linških meščanov, med njimi čez 400 volilcev. Z dežele pa je v nekaj dnevih došlo od občin 200 protestov zoper Bismarkovo ulico. Posledica je bila, da je deželni odbor zgornjeavstrijski, ki ima le enega liberalnega člana, razveljavil ta mestni sklep. Ni čuda, da so katoliški Nemci zgornjeavstrijski tako delavni, tako navdušeni za katoliško vero in avstrijsko domovino, saj njihovo politično društvo «Katholischer Volksverein» šteje 38.000 udov. Če se gre za kako versko ali domoljubno zadevo, se vzdigne za pravično, sveto stvar kar cela dežela in nasprotnik je takoj premagan.

Kako malenkostna, slabotna je v primeri z zgornjeavstrijsko naša južnoštajarska slovenska politična organizacija! Zato so tudi vsi naši uspehi taki! «Katholischer Volksverein-a» mesto pri nas zavzema «Slovensko društvo v Mariboru». Ali to društvo sploh kaj dela? Poprejšnje vodstvo se je grajalo od mnogih strani. Kaj pa sedanje, novo?! Zastonj zasledujemo sledove kakega oživilnega delovanja! Ali mislite rodoljubi, ki sedite v vodstvu tega društva, da ob požaru zadošča, če pridejo gasilci na kraj nesreče, kadar je že vse pogorelo?! Resnici na ljubo bodi po-

«Nimam jih pri sebi,» pravi Šimon, «pa pojdem lahko po nje.»

«Stori mi to uslugo! Zdaj je ura deset, in lahko še pridem o pravem času v trg, da plačam dolg.»

Čez četrte ure jo je že mahal Čudak po cesti s pipo v ustih in z zavihanimi hlačami, da mu je držalo hlačnico notranje čevljevo ušesce zgoraj, vnani del mu je pa visel posevno po škornji. Okoli rame je imel veliko torbo, v kateri je nosil ribe, navadno ščuke v mesto, ki jih je bil na trnek vlovil.

V.

Bližale so se binkošti. Oče in sin sta se jih veselila. Juri pa še vedno ni dobil zvezdic, da bi se z njimi doma ponašal in posebno razveselil svojega očeta. Lagal bi tudi ne bil rad. Domislil si je po dolgem duševnem naporu rešitev iz zadrege. Pojdem v prodajalnico, kjer bom videl izložene «sterne». Med potom moram skozi dolg gozd; tam se skrijem v grmovju in si priskrijem zvezdici na ovrtnik. Vračajoč se, jih zopet porežem, predno dospem v vojašnico.

Na binkoštni ponedeljek so vedeli že vsi farani, da je Čudakov sin Juri poddesetnik. Vse se je čudilo, kako je to mogoče. Umevno je toraj, da so ga izpraševali, kako

je dosegel to zanj tako visoko vojaško dostojanstvo. Na vsa takšna vprašanja si je bil Juri že prej skoval odgovore, predno se je napotil domu. Pritožil se je tudi temu in onemu, koliko je pretrpel začetkoma, ko se je učil jezdit: češ, noge so mu pod konjevimi trebuhom z jermenom zvezali in podili žival v dir. Vsa čreva so se mu obračala in mešala po trebuhu. To je trajalo okoli četrte ure, in po kratkem odmoru se je začela ista reč z nova. Popolnoma utrujen je prijezdil vsakikrat domu v vojašnico. Najrajši bi bil legel k počitku, a tedaj je moral snažiti konja in sebe. Uboga žival mu je bila tako hvaležna, da ga je tu in tam s podkvo tresčila v bedro ali celo v trebuh, da mu je sapa zaprlo.

Dobro se je Juriju godilo doma na dopustu. Vsega je imel dovolj, kar mu je poželelo telo; rujnega vinca se je na dan svojega odhoda tako nasrkal, da se je sicer mogel stopati, a pozabil je samega veselja na svoje «sterne». Da ni bil ravno zelo «mirkiš» glave, smo že videli zgoraj, ko smo poročali o njegovih šolskih uspehih. Korajžen je stopil v kasarno, ko ga sreča njegov stotnik. Juri ga je sicer pozdravil, a stotnik je imel ostre oči.

«Hej, Čudak, kje si pa dobil zvezdice? Kdaj smo Te pa imenovali za poddesetnika?»

Juri je naenkrat obledel. Mahoma mu je izginila vsa dobra volja.

Stotnik je zapovedal straži, naj ga takoj odvede v temnico. Če ga do sedaj niso izpustili, še piha kašo v ječi.

Pripomnim še naj, da se je Matiji stroj ponesrečil. Napravil je le veliko kolo, ki pa se ni hotelo samo sukati. S cesarjevo podporo tudi ni bilo nič.

Smešničar.

Zanesljivo znamenje. Boštjan: «Kako te vzprejme žena, kadar prideš pozno v noč iz krčme domov?»

Luka: «To spoznam že v kuhinji, skozi katero hodim v sobo!»

Boštjan: «Po čem?»

Luka: «Po metli! Če je v kuhinji, tedaj je dobro!»

Boštjan: «In če je ni?»

Luka: «No, če je ni, tedaj jo ima žena pri sebi, in potem — —!»

* * *

Pijače sit. Mož pride pijan domov. Žena se huduje in reče: «Nikoli nisi sit pijače!» — «Večkrat nego ti!» odgovori ji pijanec.

vedano, da po mnogih krajih v zadnjih letih rapidno nazadujemo. Nasproti tem žalostnim pojavom pa je opaziti z vsakim letom več mlačnosti in vnemarnosti. Ali bomo čakali, tako dolgo, da nam bodo nasprotniki hodili že po naših glavah?!

Ali svoboda ali smrt! To geslo Burov bodi tudi naše geslo. Če se tu ali tam ne moremo več vzdržati, pa saj umrmo v častnem boju, ne da bi se kar izročili nasprotnikom na milost in nemilost.

Hudi časi in mnogi boji se nas čakajo. Vztrajali bomo le tedaj na dedni zemlji naši, ako bomo vsestranski politično organizovani vsikdar vsi kakor en mož po vsem Južnem Štajarju vstali za svoje pravice, da bo naš glas mogočno odmeval na vse strani in junaško branil našo pravdo. Budnica Davorina Trstenjaka, s katero je ta že pred 50. leti budil svoje rojake, je kaj umestna tudi za našo dobo:

Bratje, kliče domovina,
Vstan'te v njeno sveto službo,
Dolžnost vsakega je sina,
Da ustopi v sveto družbo,
Ktera materi pomaga
Rešit tujega se vruga!

Iz Jarenine. (Hranilnica in posojilnica) naša je imela v nedeljo dne 25. marca svoj prvi letni redni občni zbor. Iz poročil posnamemo sledeče: Hranilnica in posojilnica je začela svoje delovanje dne 23. julija 1899. Udov je imela koncem leta 41, ki so vplačali 532 K deležnine; vlagatelj je bilo koncem leta 21 z vloženim denarjem 8303 K 24 vin., dolžnikov pa 24 s 7923 K izposojenega denarja. V kratki dobi 5 mesecev je imela posojilnica 25.495 K 43 vin. prometa. Čisti dobiček je znašal 11 K 91 v., pridjal se je rezervnemu zakladu, ki ima z ustopnino vred 93 K 91 v. Na mesto pok. župnika Fišerja je bil izvoljen v načelstvo jareninski župan Ig. Zupanič. Odbor hranilnice je sedaj sledeči: Čížek Jožef, dekan, načelnik, Ig. Zupanič, župan, namestnik, nadučitelj Jožef Slekovec, tajnik, posestniki Jož. Polančič, Jožef Jager, Leopold Zupanič, Ivan Sekol v Jarenini, nadučitelj Fr. Šijanec in posestnik Franc Plateis pri Sv. Jakobu v Slov. gor., odborniki. Pregledovalca računov sta: župnik Ivan Kapler pri Sv. Jakobu in kaplan Fr. Sal. Gomilšek. Premenile so se nadalje nekatere točke pravil in se izrekla soglasno zahvala nadučitelju Slekovcu, ki brezplačno opravlja tajniški posel.

Kakor priča to poročilo, stoji jareninska «Hranilnica in posojilnica» že na trdnih nogah. S kratkim svojim delovanjem je sijajno dokazala, da je za naš kraj potrebna in prekoristna; da se ni treba bati za nje nadaljni obstanek, priča nje lepi začetek in jamči delavno načelstvo. Ljudstvu je zelo olajšana denarna pomoč, pa tudi lepo priliko imajo Jareninčani in Jakobčani, da tu obrestonosno nalagajo svoje preostale denarje. Posebno mladina, nadalje posli, otroci kaj lahko sedaj skrbje za bodočnost, za stara leta. Prav umestno se je povdarjalo pri občnem zboru, naj bi vsi gospodarji pospeševali varčnost svojih otrok, hlapcev in dekel. Gospodar vprašaj posla pri izplačevanju, koliko zaslužene plače nujno potrebuje; to mu izplačaj, ostalo pa mu naloži v hranilnico. Stariši pa naj včasih napravijo otrokom kako veselje s tem, da jim nekaj kronic naložijo v hranilnico. Da bo teh kronic vedno več, bodo potem že skrbeli otroci po svojih močeh. Mladina še je vse premalo varčna. Dekleta dostikrat preveč izdajo za po nepotrebem ošabno obleko, veliko rajši še fantje zapravijo po krémah svoj zaslužek. Kdor pa hoče kdaj kaj imeti, mora že v rani mladosti začeti varčevati. Marsikdo težko začne; ko pa ima enkrat 1 gl. v hranilnici, pa dobiva vedno večje veselje do varčevanja.

Hranilnica obrestuje vloge po 4½% posojilnica pa posojila po 5½%. Urađuje se ob nedeljah od 8—12 ure predpoldne v hiši nadučitelja Slekovca v Jarenini. Daj Bog, da bi se mladi denarni zavod obmejnih Sloven-

cev tako lepo dalje razvijal, kakor je pričel lepo svoje delovanje in da bi prav veliko storil za narodni in gospodarski napredek obeh župnij: Jarenine in Sv. Jakoba v Slov. goricah, za kateri je bil ustanovljen.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Rodoljubi, sklicujte shode! Živa beseda ima veliko moč. Prepričevalna, jasna beseda o žalostnem brezpravnem našem položaju naj vzdrami naše ljudstvo po vseh krajih lepega Južnega Štajarja, naj dokaže našemu narodu, da le po ločitvi od Gradca napočijo zanj pravičnejši časi. Proč od Gradca! Ta klic naj mogočno odmeva po celem Južnem Štajarju! Poseben namestniški oddelek v Mariboru, ločitev deželnega šolskega sveta v nemškega in slovenskega, mesto nemške kmetijske družbe posebni kulturni svet z nemškim in slovenskim oddelkom, slovenski ljudskošolski nadzornik, slovenske ljudske in srednje šole itd. to so naše nujne zahteve. Od izpolnitve teh je odvisna boljša naša bodočnost. Slovenci, vsi na noge za naše svete pravice, ki nam jih priznavajo državni temeljni zakoni, pa nam jih vlada ne da. Kdor se pusti teptati in zatirati, pa se ne gane za svoje življenje, ta ni vreden svobode, niti usmiljenja, niti življenja. Ganimo se, za naše življenje se gre! Po naših mnogobrojnih shodih, izjavah in protestih naj svet spozna, da smo Slovenci politično zrelo ljudstvo. Delajmo hitro, edino, goreče in navdušeno, da zagotovimo potomcem svojim zemljo očetov, jezik in vero očetov, da odvrnemo nadaljno skrunjenje naših svetinj, da trajno ohranimo krasni in rodovitni slovenski Štajar celokupni slovenski domovini! Delajmo z Bogom in Bog nam bo pomogel v tej pravični stvari do končne zmage!

Imenovan je rečnim nadzornikom na Štajarskem g. Rafael Krušič, orožniški stražmojster na Planini.

Birmovanje bo v dekaniji Maribor levi breg: 24. maja pri Sv. Petru pri Mariboru, 27. pri Sv. Martinu pri Vurbergu, 28. pri Sv. Barbari pri Vurbergu, 31. v stolnici mariborski (samo vizitacija), 4. junija pri Sveti Marjeti na Pesnici, 5. v Selnici, 10. v Kamnici, 11. pri Sv. Križu nad Mariborom, 13. v frančiškanski cerkvi v Mariboru (samo vizitacija). V dekaniji smarski: 16. junija na Ponikvi, 17. pri Sv. Juriju na juž. ž., 18. v Dramljah, 19. na Kalobju, 20. v Slivnici, 21. pri Sv. Štefanu na Žusmu, 22. v Zibiki, 23. na Sladki gori, 24. v Šmarju, 25. pri Sv. Vidu. V dekaniji celjski: 30. junija v Teharjih, 1. in 2. julija v Celju, 3. v Galiciji, 4. v Žalcu (Petroviče), 5. v Grižah, 6. v Št. Petru, 7. v Polzeli. V dekaniji braslovski: 8. julija v Braslovčah, 9. v Šmartinu na Paki, 10. na Vranskem, 12. v Št. Juriju ob Taboru, 13. v Rečici in na Gomilskem, 14. v Št. Pavlu.

Štajarska kmetijska družba. V sredo dne 28. marca je imela štajarska kmetijska družba v Gradcu občni zbor. Govorili so tudi o Slovencih. Podpredsednik Poš je rekel, da kmetijska družba skrbi tudi za Spodnjištajar. Mi vprašamo vse slovenske kmete: Kaj pa Vam je že dala kmetijska družba? Odgovor: nič! Kmetijska (!) družba skrbi le za spodnještajarske nemške meščane (!), ne pa za slovenske kmete. Evo koj dokaza! V sredo je družba odlikovala naslednje spodnještajarske kmete (!): Viteza Haupta, slovenjebistriškega župana Stigerja in mariborskega živinozdravnika Haagena. To so spodnještajarski kmetje! Nazadnje pa je izjavil podpredsednik, da bo odslej težko kaj več storil za spodnještajarske kmete, ker nočemo pripoznati zaslug kmetijske družbe. Za Boga, kaj pa naj pripoznamo, povejte nam vendar gospod Poš! Kmetijska družba doslej ni nič storila za

nas in tudi odslej ne bo po izreku g. Poša! In vendar hočejo, naj ljubimo kmetijsko družbo??

Francelj Girstmajer je pri občnem zboru kmetijske družbe izvajal, da slovenski kmetje ne stojijo za slovenskimi poslanci. No, no, morda pa stojijo za Franceljom? Ali se ne spominja več, da jih je pri zadnjih volitvah tako malo stalo za njim, da je ravno sijajno propadel. Sicer pa je to lepa kmetijska družba, v koji se napadajo slovenski poslanci, v koji se tira politika. Ali se tako skrbi za kmetijstvo? — Ali naj Slovenci spoštujemo tako družbo, v koji se govori proti našim poslancem?

Ptujski župan Ornik je zatrjeval v sredo v kmetijski družbi, da Slovenci nočejo samouprave za Spodnji Štajar. Mi smo jako radovedni, kje je Ornik to izvedel. Mi poznamo malo boljše štajarske Slovence, a kaj takega še nismo slišali. Gospod Ornik ima menda mnogokrat tudi politične sanje. Sicer pa tudi take opazke ne spadajo v nepolitično kmetijsko družbo!

Političen napad v kmetijski družbi. V sredo dne 28. marca je pri občnem zboru štajarske kmetijske družbe neki Malik iz Lipnice ostro napadel spodnještajarske odvetnike ter jih imenoval «windische Hetzadvocaten, die das Land zu Grunde richten.» Tako se govori v nepristranski (!) kmetijski družbi. Predsednik govornika ni zavrnil. Vprašamo, ali bodo slovenski odvetniki pustili te besede na svoji časti? Tega ne smejo, to so dolžni ugledu svojega stanu. Slovenci pa lahko vidijo, kaj se vse dogaja v kmetijski družbi!

Kako skrbijo za Slovence! V osrednji odbor štajarske kmetijske družbe se zopet ni volil noben Slovenec, pač pa naši znani nasprotniki kakor Lenko, Stiger, dr. Leušner in Pistor.

Dvojezične poštne tiskovine. V Muti pri Marenbergu si pošta ni hotela omisliti slovenskih poštних tiskovin. Mlad ondotni rodoljub se je vsled tega pritožil na poštno in brzojavno ravnateljstvo v Gradec. Kmalu na to je imela mutska pošta dvojezične tiskovine. Pritožitelju se je to tudi naznanilo. Kjer je potrebno, naj se posnema!

Iz Ormoža. Veliki Nemeč in glavni Wolfianec G. Fuchs, asekurančni uradnik v Ormoži je izstopil iz sv. kat. cerkve ter postal luteran. Ta mož je doma iz Cerovca in njegova očetova hiša slovi zavoljo narodnosti in krščanskega duha daleč na okrog.

Iz Črešnic. Zadnje dni januarja t. l. je bil na kratek čas za župana izvoljen M. Laubič, p. d. Pušnik. Pričakujemo od njega, da bo po postavah od cestnih oskrbnikov odločno terjal, da prav pridno popravljajo do zdaj strašno zanemarjene ceste. O Velikonoči nas zapusti gosp. Franc Brinar, učitelj. 7 let je tukaj mladino pridno podučeval, bojeval se v konjiških in celjskih učiteljskih zborih za narodnost ter si ohranil krščanski duh. Božja milost ga naj vodi tudi v Zibiki, da ostane zvest sv. veri in narodu. Gospod naslednik mu bodi podoben! Tretjo spremembo bi si bili želeli. Dežela bi naj bila tudi našo od sveta in trgovine daleč odločeno šolo postavila iz 3. v 2. plačilni razred, pa vidimo, da slovenskim učiteljem v Gradcu ne rastejo zlo rožice. — V ponedeljek po Devici Mariji je že toča na ogled prišla in v 10 minutah vse pobelila, od četrta 29. t. m. pa imamo snega za dolgo ped na visoko. Na župnijskem polju in pri 2 sosedih so plazovi veliko škode naredili.

Podsreda. Veselje in radost je navdajalo srce vsakemu, ko so se naši odborniki razšli po dokončanej seji ter povedali, o čem je zboroval občinski zastop na čelu mu vrli župan gosp. Fr. Levstik. Jednoglasno in navdušeno je bil sprejet predlog, da se izvoli častnim občanom oziroma tržanom č. g. A. Lednik v Ločah, bivši župnik v Podsredi. S tem lepim činom odzval se je naš odbor že večkrat izrečeni želji in tudi lepo pokazal, da ve ceniti premnoge zasluge, koje si je pridobil č. g. A. Lednik za Podsredo.